

HUNTER DOUGLAS BLINDEERT TOEKOMSTBEELD

Wat zijn de plannen van de familie Sonnenberg met Hunter Douglas? Deze vraag circuleert al jaren rondom het raambekledingsbedrijf.

TEKST: PETER SCHUTTE

Ruim veertig jaar staat Hunter Douglas inmiddels genoteerd aan de Amsterdamse beurs. Al enige tijd lijkt een beursexit aan de orde, maar op een of andere manier blijft de tucht van de markt de familie Sonnenberg boeien.

Van een normale belegging is voor de particuliere belegger eigenlijk al langere tijd geen sprake meer. Door tussentijdse, overigens sterk bekritiseerde aankopen bezit Ralph Sonnenberg 81,2 procent van de gewone aandelen en 99,4 procent van de prefs. De 'free float' is daardoor uiterst beperkt, wat de koersvorming ernstig bemoeilijkt. Het bedrijf heeft nog een tweede notering in Frankfurt.

Het aandeel Hunter Douglas is door de beperkte verhandelbaarheid inmiddels gedegradeerd naar de lokale markt, terwijl het altijd deel uitmaakte van de Midkap. Een plek in de AEX had zeker niet misstaan, want met bijna 17.000 medewerkers wereldwijd behoort Hunter Douglas tot de grootste bedrijven van Nederland. In de afgelopen jaren heeft het concern vanwege de zwakke eindmarkten fors in het personeelsbestand gesneden. In de hoogtijdagen telde de onderneming ruim 20.000 medewerkers.

De koersdruk die van de beperkte liquiditeit en zichtbaarheid van het aandeel uitgaat – er zijn nog nauwelijks analisten die het fonds volgen – zal Sonnenberg waarschijnlijk weinig kunnen schelen. Daardoor

kan hij goedkoop de rest van de aandelen in handen krijgen.

AFWIJKEND BESTUUR

De dominante positie van Ralph Sonnenberg zorgt voor een afwijkende corporate governance, waar nogal wat kritiek op is. Zo is de statutaire hoofdzetel van Hunter Douglas op Curaçao gevestigd. Hierdoor is de onderneming niet gehouden aan de richtlijnen van de Nederlandse code voor goed ondernemingsbestuur. Ook de verplichting om bij een belang van meer dan 30 procent een bod op het hele bedrijf te doen, geldt hierdoor voor Sonnenberg niet. De aandeelhoudersvergaderingen vinden op Curaçao plaats, wat voor de kleinere aandeelhouder een fysieke drempel opwerpt om invloed uit te oefenen.

Hunter Douglas volgt wel enkele 'best practice'-bepalingen van de code. Zo worden drie van de vijf leden van het 'one tier'-bestuur, waarin zowel de uitvoerende als de toezichthoudende bestuurders een plaats hebben, door Hunter Douglas als onafhankelijk beschouwd. Daarmee wordt in beginsel aan een belangrijke voorwaarde voldaan om de macht van de dominerende aandeelhouder in te perken.

Gezien de zakelijke relatie tussen Sonnenberg en commissaris Cor Boonstra mag de onafhankelijke positie van laatstgenoemde echter wel in twijfel worden getrokken. Boonstra kwam in oktober 2004 als commissaris onder vuur te liggen, om-

dat hij samen met Hunter Douglas een meerderheidsbelang nam in het bouwbedrijf Koop Holding. Verder is het jammer dat Sonnenberg zowel ceo als 'chairman' is, wat de transparantie natuurlijk ook niet ten goede komt.

Hunter Douglas ontkent dat minderheidsaandeelhouders bij hen in het gedrang komen. Een goede illustratie van de zwakke positie van de minderheidsaandeelhouders werd niettemin gegeven in 2005 toen Sonnenberg een tenderbod op de overige

